

نکاتی چند پیرامون نفوذپذیری سازندهای سخت کرنااته

کلیات :

سازندهای زمین‌شناسی را در پیوند با آب و سفره‌های آب زیرزمینی بطور کلی به دوگروه بزرگ تقسیم می‌کنند:

الف - سازندهای سخت

ب - سازندهای سخت‌نشده یا نرم

سازندهای سخت خود به دو دسته الف - سازندهای سخت کرنااته .

ب - سازندهای سخت غیر کرنااته تقسیم می‌شوند .

آب نافذ، یعنی آن بخش از نزولات جوی که پس از تبخیر و رواناب باقی می‌ماند، در زمین نفوذ می‌کند و درمیان فضاهای خالی سازندهای مزبور جای می‌گیرد و چنانچه تمام فضاهای خالی موجود در سازند را پر و بتواند تحت تأثیر نیروی ثقل حرکت کند، تشکیل سفره آب زیرزمینی (آکیفر) را می‌دهد. آب موجود در این سفره‌ها، یا بطور طبیعی و بدون دخالت انسان در سطح زمین بصورت چشمه ظاهر می‌شود و یا آنرا با حفر قنات و چاه بطور مصنوعی از زیر زمین خارج می‌کنند و به مصرف می‌رسانند. فضاهای خالی مزبور که آب نافذ قادر است در آن جای گرفته به حرکت درآید، در سازندهای سخت و نرم بصورت‌های گوناگون بوجود می‌آید. در

سازندهای سخت نشده، فضاهای خالی بین دانه‌های رسوب که به تخلخل موسوم است، آب را در خود جای می‌دهند، ولی در سازندهای سخت درز و شکافها، مجاری زیرزمینی و غارها، بطور کلی عوارض کارستی، این وظیفه را به عهده دارند. هرچه فضاهای خالی بیشتر باشد، مقدار ذخیره شده آب زیادتر خواهد بود. (شکل ۱) زیر سه نمونه از فضاهای خالی را نشان می‌دهد.

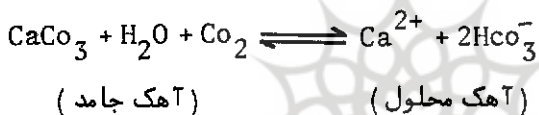
شکل ۱- سه نمونه از فضاهای خالی در سفره‌های مختلف آب زیرزمینی.

از آنجا که سازندهای زمین‌شناسی بطور طبیعی از نظر لیتولوژیکی و تکتونیکی و نیز از نظر قطر، نحوه قرار گرفتن دانه‌ها و تراکم آنها با یکدیگر تفاوت دارند، محیطهای ایجاد شده و همچنین فضاهای خالی ایجاد شده نیز با یکدیگر متفاوتند و در نتیجه بین آنها ناهمسانی و ان ایزوتروپی دیده می‌شود.

مطالعه و بررسی فضاهای خالی، بویژه فضاهای خالی مؤثر و مفید و نیز عملکرد آنها، در زمینه برآورد حجم مخازن آب زیرزمینی، از اهمیت زیادی برخوردار است.

صرف نظر از بعضی سازندهای سخت نظیر ماسه سنگها، توف و سنگهای آهکی متخلخل و کنگلومراها که علاوه بر درز و شکاف و گسل، دارای تخلخل نیز هستند، در بقیه سازندهای سخت غیر کربناته تنها درز و شکافها و گسلها جای دهنده آب نافذ هستند. این درز و شکافها و یا گسلها در اثر رخدادهای زمین ساختی و یا سرد شدن سنگها ایجاد می‌شوند. زیرا که این سنگها سخت و شکننده هستند. طبیعی است که همه درز و ترکها قادر به هدایت آب

نیستند. برای این که آب بتواند در درون درز و ترکها بحرکت درآید باید فراخی آنها بزرگتر از $4\mu\text{m}$ باشد. ولی درسازندهای سخت کربناته که موضوع اصلی بحث این مقاله است، وقتی که آب توانست از درون درز و ترکها به حرکت درآید، فرآیند کارستی شدن که یک فرآیند شیمیائی است، مؤثر می افتد و موجب باز شدن فضاهاى خالی اولیه می شود. به اینصورت که آب نافذ تا مادام که قدرت خوردگی آهک را دارد، درحین حرکت بردیواره درز و ترکها اثر می گذارد و آهک را براساس رابطه زیر درخود حل کرده، از محل دور میسازد:

قدرت خوردگی آب نافذ، ناشی از گاز کربنیک موجود در آن است. ترولات جوی مقداری از CO_2 هوا را درخود حل و تولید اسید کربنیک می کند. اسید کربنیک سنگ آهک و دولومیت ($\text{Mg Ca}(\text{CO}_3)_2$) را طبق رابطه سابق الذکر به صورت بیکربنات کلسیم ($\text{Ca}(\text{CO}_3\text{H})_2$) و یا منیزیم حل کرده، از محل دور می سازد. لازم به تذکر است که کارستی شدن تنها به سنگهای کربناتی محدود نمی شود بلکه سنگهای دیگری مانند نمک سدیم (هالیت)، ژیپس و کوآرتزیت (کوآرتزیت فقط در شرایط بسیار گرم و مرطوب) نیز کارستی می شوند.

گرچه مطالعه نحوه کارستی شدن این سنگها و اشکال مختلف کارست در مطالعه کارست هیدرولوژی یک منطقه بهما کمک زیادی می کند، معهدا در حال حاضر موضوع بحث ما نیست.

باتوجه به مطالب مزبور روشن است که اولین شرط ایجاد پدیده های

کارستی وجود درز و ترک و شکستگی اولیه، و دومین و سومین شرط به ترتیب وجود آب حاوی گاز کربنیک و جریان آن در زیرزمین است. فرآیند کارستی می‌تواند تا آنجا پیش رود که ارتفاعات عظیم آهکی و دولومیتی را به منطقه‌ای هموار مبدل کند.

تا قبل از نیمه دوم قرن اخیر، محققان تصور می‌کردند که منبع اصلی تأمین کننده گاز کربنیک محلول در آب نافذ، هواست. با اوج گیری مطالعات کارست هیدروژئولوژی، معلوم شد که گاز کربنیک حاصل از هوا و یا خاکهای هوموس دار، برای ایجاد فضاهای خالی و بزرگ در اعماق زمین (بخش فرایتک) کافی نیست. زیرا گاز کربنیک حاصل از هوا در مدت زمان کمی که آب از درون درز و شکاف عبور کرد مصرف می‌شود و به اعماق زیاد زمین نمی‌رسد.

با بررسیهایی که آلفرد بوگلی^۱ در این زمینه انجام داد به نتیجه‌ای بزرگ و ارزشمند دست یافت. وی بعداً نظریات خود را تحت عنوان «خوردگی آهک مسأله اصلی کارستی شدن زیرزمین»، تدوین و ارائه کرده است. گرچه قبل از مطالعات بوگلی و نظریه وی که بعداً به نظریه خوردگی مخلوط Mixcorrosion معروف شد، عملکرد این پدیده در کانالهای آبرسانی مشاهده شده بود، معیناً این امتیاز بزرگ نصیب بوگلی شد. نظریه خوردگی مخلوط می‌گوید که وقتی دو آب که غلظتهای مختلفی از آهک دارند، با یکدیگر مخلوط شوند، بطور لحظه‌ای مقدار زیادی گاز کربنیک تولید می‌شود که مجدداً می‌تواند در آب حل گشته قدرت خوردندگی آب را افزایش دهد، جدول زیر این مطلب را نشان می‌دهد. برای مثال در ستون (دو) که دو آب* مختلف به نسبت ۱:۱ و به غلظتهای ۱۱/۵ و ۳۲۹/۶

1: A. Boegli

از آهک با یکدیگر مخلوط شده‌اند ، به میزان ۵۸ گرم در متر مکعب آهک اضافی حل شده است . به عبارت دیگر گاز کربنیک اضافی تولید شده قادر به حل این مقدار آهک اضافی شده است . و چون آبهای مختلف با غلظت‌های مختلفی از آهک در هر عمقی از زمین بوجود می‌آیند و قادرند با یکدیگر مخلوط شوند ، بنابراین خوردگی در اعماق مختلف زمین می‌تواند صورت گیرد . امروزه کلیه مطالعات مربوط به کارست و غار بر نظریه خوردگی مخلوط استوار است .

جدول ۱- مقدار آهک اضافی قابل حل در اثر خوردگی مخلوط در ۱۵ درجه سانتیگراد

W ₁ ppm CaCO ₃	غلظت اولیه آبها W ₂ ppm CaCO ₃	نسبت مخلوط با مقدار آهک اضافی قابل حل بر حسب گرم در متر مکعب		
		3:1	1:1	1:3
11,5	125,0	4,5	5,0	4,0
11,5	221,6	15,5	24,5	19,5
11,5	329,6	35	58	55
73,9	125,0	1,3	2,5	2,0
73,9	221,6	9,6	14	11
73,9	329,6	25	41	37
125,0	170,5	0,9	1,1	0,8
125,0	272,7	9,5	14	10,8
125,0	358,0	21	34	32

مطالعه اشکال و سیستم‌های مختلف کارست و نیز نحوه جریان آب از درون این سیستمها امروزه در شاخه‌ای از زمین‌شناسی فیزیکی به نام کارست هیدروژئولوژی بررسی و مطالعه می‌شود .

باتوجه به این که سازندهای سخت کربناته بخش وسیعی از سطح کره زمین را می پوشانند ، مطالعه عملکرد جریان آب در این سازند و بهره گیری از آن حائز اهمیت فراوانی است . در مناطق خشک تا نیمه خشک ، نظیر کشور ما ایران ، بخصوص در شرایطی که بیشتر سفره های آبرفتی در اثر عدم توازن در تغذیه و تخلیه یا خشک شده اند و یا در حال خشک شدن هستند ، مطالعه و بررسی سفره های آب در سازندهای سخت آهکی و غیر آهکی اهمیت زیادی دارد . بعلاوه مطالعه پدیده ها و سیستمهای کارست در ارتباط با احداث سدهای مخزنی ، ابنیه و جاده در مناطق آهکی ، دارای اهمیت است .

حرکت آب از راه فضاهای خالی در سازندهای سخت کربناته ، تابع هیچ قاعده و قانون مشخص و معینی نیست ، مگر نظم و ترتیبی که خود آب در حین حرکت در طول زمان در آن ایجاد می کند . به همین دلیل استثنای زیادی در این زمینه وجود دارد . به عبارت دیگر مناطق کارستی در زمینه آبهای زیر زمینی فریبنده هستند .

در سازندهای سخت غیر کربناته ، آب عمدتاً در جهت شیب لایه ها و یا در جهت گسلها و درز و شکافها جریان می یابد ، در حالی که در منطقه کارستی علاوه بر این که ممکن است عوامل مزبور نقش داشته باشند ، عوامل دیگری نیز از قبیل مجاری بزرگ زیر زمینی که گاه بطور منفرد و مجزا عمل می کنند ، دخالت دارند و نقش اصلی را در زه کشی بعهد می گیرند و سایر عوامل نقش فرعی دارند . و یا ممکن است آب بجای این که از شیب لایه ها و جهت عمومی گسلها تبعیت کند ، از راه درز و شکافهای عمود بر شیب لایه ها زه کش شود . همین استثناءها در زمینه حرکت آب و آبراههاست که بردشواری مطالعات می افزاید . مع هذا بررسیهای انجام شده نشان می دهد که مناطق کارستی را می توان بطور کلی به سه منطقه بزرگ تقسیم کرد :

– مناطقی که عمدتاً از لوله ها و مجاری منفرد زیر زمینی تشکیل

شده‌اند و آب از درون آنها زه کش می‌شود .

– مناطقی که عمدتاً دارای درز و شکاف و گسل‌اند و آب زیرزمینی از راه آنها به حرکت درمی‌آید .

– مناطق بینابینی ، یا مناطقی که آب زیرزمینی هم ، از درون لوله‌ها و مجاری زیرزمینی وهم ، از راه درز و شکاف و گسل زه کش می‌شود .

روشن است که برای نیل به هر هدف مطالعاتی در منطقه کارستی ، به دستورالعمل مشخصی نیاز است . مع‌هذا بین همه دستورالعمل‌ها وجه مشترکی وجود دارد که باید رعایت شود . نکاتی که اجرای آنها در مطالعه شناسایی هر منطقه کارستی ، ضروری است بشرح زیرند :

– بررسی دقیق وضعیت زمین‌شناسی – تکتونیک منطقه ، بویژه مشخص کردن لایه یا لایه‌های آبدار و لایه یا لایه‌های غیر قابل نفوذ و سد کننده آب .

– مطالعه رفتار چشمه‌های کارستی در زمینه دبی، درجه حرارت آب، کیفیت و حالت‌های دیگری نظیر تیره شدن آب پس از هر رگبار و یا نوسانات لحظه به لحظه دبی چشمه .

– مطالعه پدیده‌های مختلف کارست در سطح زمین .

انجام آزمایش‌های ردیابی، در نقاطی که امکان آن وجود دارد. تفسیر و تحلیل نمودار ماده ردیاب در پیوند با دبی چشمه و نوسانات جوی.

– اندازه گیری میزان بارندگی ، درجه حرارت هوا، تبخیر و رطوبت نسبی منطقه تحت مطالعه .

– گردآوری نتایج چاه‌های اکتشافی و چاه پیمایی چاه یا چاهها (در صورت موجود بودن) . تفسیر منحیها و تعیین رابطه آنها با وضعیت هیدروژئولوژیکی منطقه .

– انجام مطالعات ژئوفیزیک (سایسمیک) نیز می‌تواند در شناخت

وضعیت کارستیک منطقه مؤثر واقع شود .

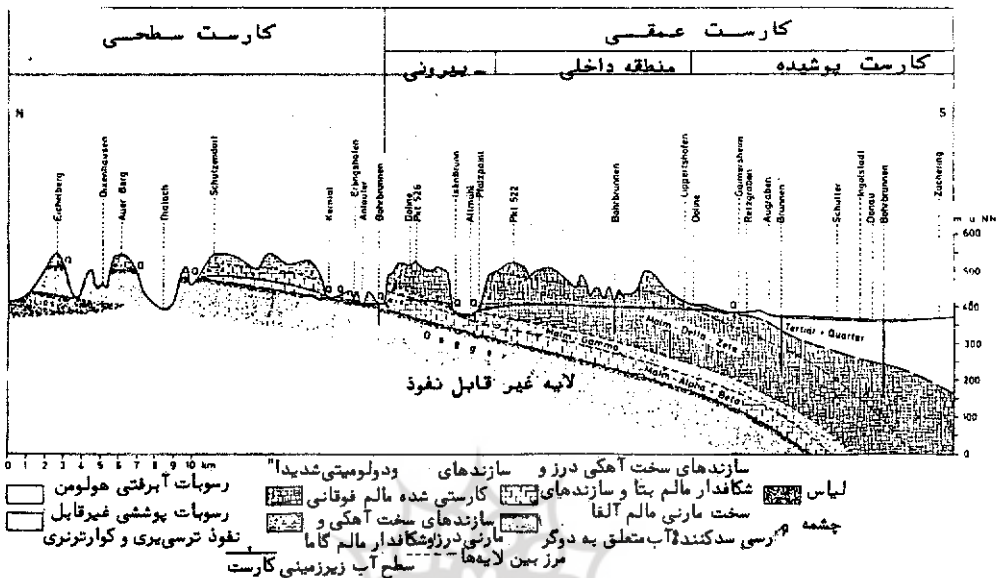
در میان نکات برشمرده شده ، سه نکته از اهمیت بیشتری برخوردار است که ذیلاً مورد بررسی اجمالی قرار می گیرد :

زمین شناسی

بررسی وضعیت زمین شناسی منطقه کارستی جزو مطالعات اساسی است و باید به آن توجه زیادی کرد. اگر نقشه زمین شناسی از منطقه موجود باشد، کار آسان خواهد بود. پس از یک کنترل مجدد، می توان به موقعیت و ابعاد لایه های مورد نظر پی برد. این که در اغلب اوقات تعیین حجم مخزن (ولو بطور تقریب) و آب موجود در آن برایمان دشوار است، دلیلش علاوه بر ندانستن میزان ضریب ذخیره، عدم اطلاع کافی از موقعیت و ابعاد آکی فرنیز است.

حصول شناخت از لایه یا لایه های سدکننده آب (لایه غیر قابل نفوذ) نیز ضروری است، زیرا بدون وجود چنین لایه های جلوگیری از نفوذ آب به اعماق و ایجاد آکی فر، ناممکن خواهد بود. مضافاً این که در یک منطقه بزرگ کارستی، چندین لایه آبدار و چندین لایه غیر قابل نفوذ ممکن است بطور متوالی وجود داشته باشند. در چنین حالتی، جدا کردن این لایه ها روی نقشه زمین شناسی و موقعیت توپوگرافی آنها، ما را در بررسی و تفکیک نوع کارست یاری خواهد داد. برای مثال چنانچه لایه سدکننده آب بالاتر و یا هم سطح کف دره (محل آبریز) واقع شده باشد، کارست روی آنرا کارست سطحی و اگر لایه سدکننده آب زیر کف دره واقع باشد، کارست منطقه را کارست عمقی می گویند. شکل زیر این دو منطقه کارستی را به تفکیک نشان می دهد.

اهمیت تفکیک کارست سطحی و عمقی در این است که این دو منطقه

شکل ۲- پروفیل از منطقه کارستی آلپ فرانکن جنوبی (از وایدنباخ، ۱۹۴۵)
(Weidenbach)

از بسیاری جهات با یکدیگر تفاوت دارند، بویژه از لحاظ سیستمهای کارست و رفتار چشمه‌های موجود در این دو منطقه. برای مثال چشمه‌های منطقه کارست سطحی، از حیث دبی، درجه حرارت، کیفیت و تیرگی نوسانات زیادی دارند. مهمتر از همه این که، پتانسیل آبی منطقه کارست سطحی چندان زیاد نیست و مخزن این گونه مناطق اغلب در طی يك دوره خشك-سالی، خالی می‌شود. به همین دلیل برای تأمین آب شرب يك منطقه مسکونی به هیچ وجه نباید به سراغ چشمه‌های موجود در منطقه کارست سطحی رفت. شناسایی سنگهای کربناته از نظر نوع (آهک، دولومیت) و درجه خلوص حائز اهمیت فراوانی است، زیرا تا مدت‌ها پیش دانشمندان عقیده داشتند که دولومیت کارستی نمی‌شود. ولی امروزه همه می‌دانیم که در منطقه دولومیت

نیز عوارض کارستی زیاد است. مع هذا هر چه سنگ آهك خالصتر باشد، بهتر و بیشتر کارستی می شود. سنگهایی که کاملاً کارستی می شوند از ۹۰-۹۵ درصد کربنات کلسیم (CaCO_3) تشکیل شده اند.

- تکتونیک (ماکرو، میکرو)

بررسی وضعیت تکتونیکی هر منطقه کارستی در زمره مطالعات پایه و اصلی محسوب می شود و هر چه در این مورد بیشتر دقت شود، نتایج بهتری در مورد فضاهای خالی و در نهایت حجم مخزن آب، به دست می آید.

سازندهای سخت کربناته دارای خاصیت شکنندگی هستند و در اثر نیروهای پرسی و کششی که در حین رخدادهای زمین ساختی و غیره بر آنها وارد می آید متأثر و شکسته می شوند، و بسته به مقدار نیروی وارده و چگونگی جنس لایه ها، ترکها، درزها، شکستگیها و گسلها در آنها ایجاد می شود. همین فضاهای خالی اولیه است که بعداً می تواند فراخ و توسط آب پر شود و مخازن بزرگ زیرزمینی را بوجود آورد.

همانگونه که قبلاً اشاره شد، آب نافذ حاوی CO_2 در حین عبور از درز و شکاف و گسلها، بردیواره آنها اثر گذاشته سبب فراختر شدن آنها می شود در این صورت روشن است که بدست آوردن شناخت کافی از این پدیده تکتونیکی در مورد آبهای زیرزمینی حائز اهمیت فراوان است.

در این مورد روشهای مختلفی پیشنهاد می شود و محقق طبق نظر خود با توجه به وضعیت منطقه، روش مورد نظر را انتخاب و براساس آن عمل می کند. در عین حال برای مطالعه مقدماتی، انجام نکات زیر ضروری است:

- اندازه گیری طول و جهت گسلها، میزان جانبجایی لایه ها، تشخیص

نوع گسل، میزان بازشدگی زمین و ترسیم نمودارهای مربوط.

- اندازه گیری جهت و شیب شکستگیها و ترسیم نمودارهای مربوط.

- اندازه گیری جهت، طول و دهانه شکافها.

- تعیین جهت و شیب لایه‌ها، در صورت امکان تعیین جهت و شیب لایه آبدار،
- اندازه گیری طول و جهت دره‌ها و تعیین نوع آنها و ترسیم نمودارهای
مربوط .

- در صورت امکان ، اندازه گیری و تعیین میزان و تغییرات درز و
شکافها از سطح به عمق (از روی کر) .

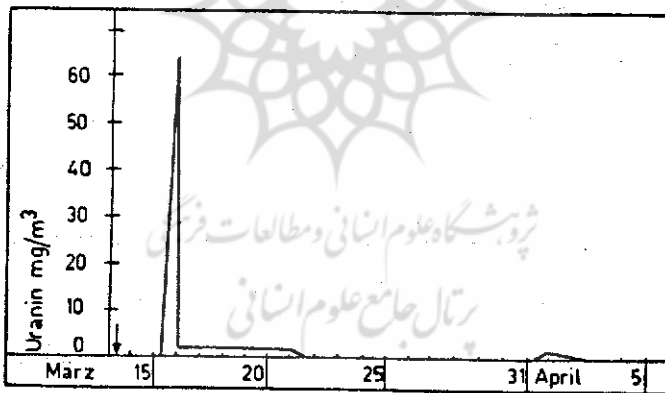
پس از بررسی و مطالعه پدیده‌های مزبور ، باید نتایج حاصل را مورد
تجزیه و تحلیل دقیق قرار داده و با توجه به آن ، تجسمی از مقدار درصد
فضاهای خالی منطقه بدست آورد .

ردیابی

بمنظور کسب اطلاع از نوع و نحوه قرار داشتن آبراهه‌های زیرزمینی،
تعیین جهت حرکت و سرعت آب از درون پدیده‌های کارست و تعیین حد و
مرز حوزه آبخیز زیرزمینی يك یا چند منبع آبی در منطقه کارستی ، آبراهه
ردیابی می کنند .

همه آزمایشهای ردیابی از این قاعده کلی پیروی می کنند که يك ماده
ردیاب را در محل معینی (دولین ، شکاف) همراه با مقدار نسبتاً زیادی آب
می ریزند و در انتظار آن در محل خروج (معمولاً محل احتمالی خروج ،
چاه یا چشمه) می نشینند . چنانچه ماده ردیاب در محل دیده شد ، معلوم
می شود که بین محل تزریق و محل ظهور، رابطه هیدرولیکی وجود دارد .
مواد ردیاب ، مختلف و متنوع هستند . اولین ماده ردیابی که برای این
منظور بکار رفته مارماهی بوده است . ولی امروزه از مواد ردیاب بسیار
حساسی مثل مواد رادیواکتیو نیز استفاده می کنند . معمولاً هر محقق بسته
به نظر خود ماده ردیاب را انتخاب می کند ، ولی تاکنون اورانین
($C_{20}H_{10}O_5Na_2$) از همه بهتر و عملی تر تشخیص داده شده است . بویژه اگر

امکانات فنی مجهز و پیشرفته موجود نباشد .
 اورانین در آب بخوبی محلول است. رنگ جامد آن قرمز تیره و رنگ محلول آن سبز روشن است . این ماده به نسبت $10^2 : 1$ (یک گرم در یک میلیون تن آب) بوسیله دستگاه فلئورسین اسپکترومتر بخوبی قابل تشخیص است . و به نسبت $10^7 : 1$ بوسیله چشم غیر مسلح دیده می شود . دیگر این که اورانین نه برای موجودات زنده و نه برای انسان مسمومیتی ایجاد نمی کند . بهمین دلیل از این ماده برای ردیابی منابع آب مصرفی نیز استفاده می کنند . از نمودار غلظت - زمان که نمونه ای از آن در زیر نشان داده شده ، در صورت داشتن تجربه کافی ، می توان برای شناسائی سیستمهای کارست بهره برداری زیادی کرد .

شکل ۳- نمودار غلظت - زمان آزمایش ردیابی .

با استفاده نمودار مزبور می توان علاوه بر تعیین غلظت ماده ردیاب ، زمان تزریق و زمان ظهور آنرا نیز مشاهده کرد. این نمودارها معمولاً دارای یک یا چند ماکریمم و یک یا چند مینیمم هستند. اگر تنها یک ماکریمم داشته باشند ، معلوم می شود که مسیر جریان در زیر زمین ساده است و مشکل

نکاتی چند پیرامون ۰۰۰ ۱۳۱

چندانی وجود ندارد. در نتیجه می‌توان متوسط سرعت خطی (V_m) را بصورت زیر محاسبه کرد:

$$V_m = \frac{a}{t}$$

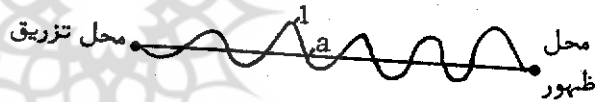
در رابطه فوق:

a = فاصله هوایی بین محل تزریق و محل ظهور

t = زمان تزریق تا زمان ظهور ماده ردیاب

نظر به این که مسافت واقعی بین دو نقطه تزریق و ظهور در زیر زمین، همیشه بزرگتر از فاصله هوایی آن است، در محاسبات از فاکتور اصلاحی یا طولی کننده ($f = \frac{L}{a}$) استفاده می‌کنند.

$$V'_m = f \frac{a}{t}$$

چنانچه میزان دبی چشمه معلوم باشد، می‌توان حجم شبکه‌خالی زیر-

زمین (V) را تعیین کرد. پدیده‌های علمی و مطالعات فرسنگی

$$V = Q \cdot t_m$$

پرتال جامع علوم انسانی

Q = دبی چشمه

t_m = زمان متوسط

پراندت^۲ (۱۹۶۹) می‌نویسد که سرعت ماگنیم $1/3$ برابر سرعت متوسط ($V_{max} = 1,3 V_m$) است و حداکثر سرعت (اولین سرعت ظهور ماده) را به محل چشمه در مدت زمان t_1 نشان می‌دهد، یعنی $\frac{a}{t_1}$. در نتیجه

سرعت متوسط (V_m) در مدت زمان (t_m) به دست می آید، زیرا a ثابت است، و $t_m = 1,3 t_1$ در نتیجه رابطه زیر به دست می آید.

$$V = 1,3 \cdot Q \cdot t_1$$

$$V = \text{حجم مخزن } m^3$$

$$Q = \text{دبی چشمه } m^3/se$$

$$t_1 = \text{زمان } se$$

متوسط مساحت مقاطع شبکه زیرزمینی از رابطه زیر به دست می آید:

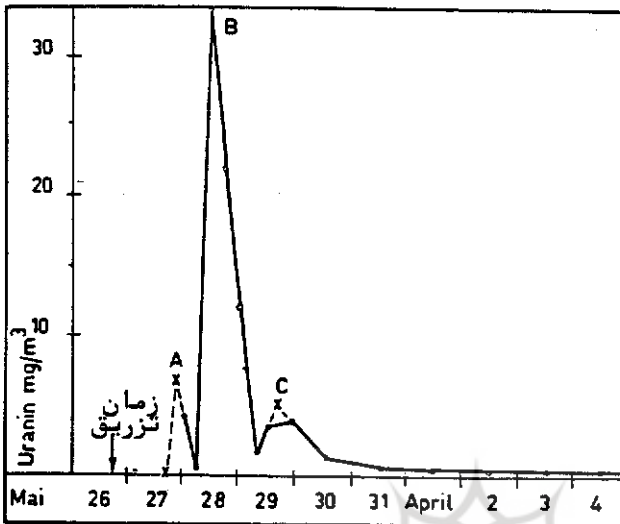
$$A_m = \frac{Q}{V_m} = 1,3 : \frac{Q}{V_{max}}$$

لازم به تذکر است که محاسبات مزبور وقتی صادق است که V و A تنها متعلق به يك لوله یا مجرا باشد. در طبیعت اغلب پیچ و خمها و تنگی و گشادی مجاری، شاخه های فرعی و نیز رابطه يك مجرا با مخازن مجاور، وجود دارد.

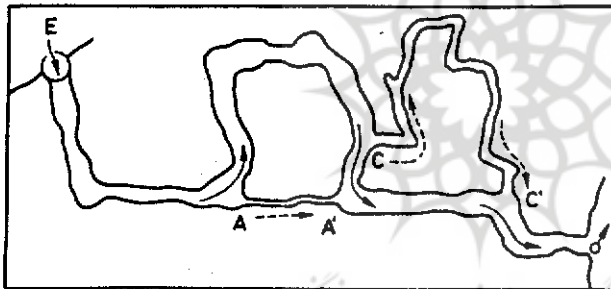
در حالت دیگر ممکن است که يك نمودار علاوه بر يك ماکزیمم و يك می نیمم دارای يك ماکزیمم اصلی و دو ماکزیمم فرعی باشد، مانند شکل زیر (۴).

نمودار شکل (۴) که نتیجه آزمایش ردیابی در محدوده چشمه زرد واقع در حوضه آبریز دریاچه تونر می باشد، نشان می دهد که مدتی پس از تزریق، ماده ردیاب در نقطه (E)، در محل چشمه (م) ظاهر شده و پس از رسیدن به نقطه ماکزیمم، در مدت زمان کوتاهی به نقطه می نیمم می رسد. مجدداً میزان ماده ردیاب افزایش یافته به ماکزیمم (ماکزیمم اصلی) می رسد. علاوه بر ماکزیمم و می نیمم دیگری نیز در نمودار دیده می شود.

باتوجه به روند نمودار، مدلی طراحی و ارائه شده است (شکل ۴).

شکل ۴- منحنی غلظت -
 زمان برای اورانسین
 در چشمه زرد واقع در
 حوضه آبریز دریاچه تونر^۳
 (سویس)، از سیمونی^۴.

مدل يك مجرای زیر زمینی

این مدل بطوری که در گزارش آمده ، بعداً چندین بار مورد تأیید واقع شده است .

مدل مزبور وضعیت زیرزمین را در منطقه اشباع به نمایش می گذارد . حرکت جریان آب بقدری کند است که اصطکاک اهمیت چندانی ندارد . مجرای اصلی دارای پیچ و خم است و یک مجرای باریک در مسیر A - A' در زیر مجرای اصلی یافت می شود . همچنین بین C - C' یک پیچ تنگ وجود

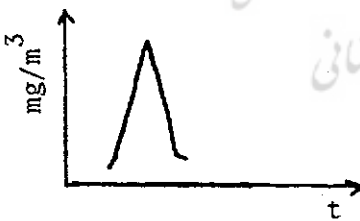
3- Thunersee

4- Simeoni (1973)

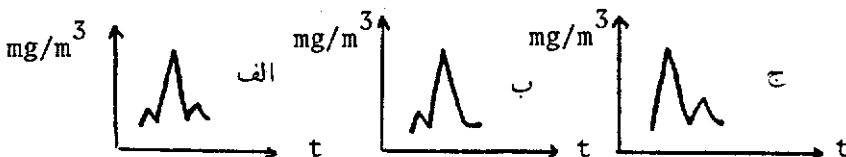
دارد. در نتیجه بخش اصلی آب از راه مجرای اصلی جریان می‌یابد و لسی مقدار کمی از ماده ردیاب با آب از راه باریک A - A' (مراجعه به شکل ۴) عبور کرده است و چون مسیر کوتاه‌تری را طی می‌کند با آبی که فاقد ماده ردیاب بوده است و از مجرای اصلی حرکت می‌کند، مخلوط و با غلظتی کم بصورت اولین جبهه ماده ردیاب وارد چشمه می‌شود (اولین ماکزیمم). سپس جبهه دوم اصلی وارد چشمه می‌شود (دومین ماکزیمم). در مرحله آخر، مقداری از ماده ردیاب از مسیر C - C' وارد چشمه می‌شود (ماکزیمم سوم).

صرف نظر از حالت‌های استثنایی، بطور کلی، نتایج آزمایش‌های ردیابی نشان می‌دهد که در مناطق کارستی ممکن است سه نوع منحنی غلظت - زمان بدست آید:

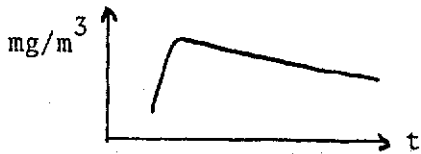
۱- هنگامی که آب زیرزمینی از درون لوله‌های منفرد و مجزا حرکت می‌کند، شکل منحنی به صورت زیر است. حجم مخزن و مساحت مقاطع لوله‌ها با توجه به روابط سابق الذکر محاسبه می‌شود.

۲- وقتی که آب از راه لوله‌های پریچ و خم حرکت کند، شکل منحنی ممکن است به صورت‌های زیر باشد.

– آب زیرزمینی اگر از درون درز وشکاف‌ها حرکت کند ، وضعیت منحنی بصورت زیر است . این منحنی دارای يك صعود نسبتاً تند و يك نزول ملایم و طولیل‌المدت است .

در صورتی که منحنیهای بدست آمده دريك منطقه تحت مطالعه دارای هر سه شکل مزبور باشند ، باید سعی کرد حتی‌الامکان آنها را جدا و منطقه را براساس آنها ارزیابی کرد .

بهر صورت به كمك آزمایشهای ردیابی که هزینه چندان زیادی هم نمی‌برد ، می‌توان تا حدودی سیستمهای کارست منطقه را برای مطالعات بعدی بررسی کرد . برای مثال با آزمایشهای ردیابی در حوضه آبیگیر يك منطقه ، محدوده یا حوضه آبیگیر زیرزمینی يك منبع آب مصرفی يك شهر را بصورتی که در شکل ۵ آمده، مشخص کردند . تعیین حوضه آبیگیر يك یا چند منبع تأمین‌کننده آب شرب به این دلیل حایز اهمیت است که سرعت جریان آب می‌تواند دريك منطقه کارستی زیاد باشد (حداکثر ۵۰۰ متر در ساعت) و در صورت وجود يك منبع آلوده‌کننده در حوضه آبریز ، می‌تواند سبب آلودگی آب شود . به همین دلیل پس از تعیین حوضه آبیگیر زیرزمینی ، منطقه را طبق قانون حفاظت محیط زیست و منابع ، حفظ می‌کنند و منابع آلوده‌ساز را از میان برمی‌دارند .

همان گونه که شکل ۵ نشان می‌دهد باتوجه به آزمایشهای ردیابی مرز حوضه آبیگیر پنج دهانه چشمه آب شرب و مساحت حوضه آن محاسبه شد (مساحت حوضه ۷۲ کیلومتر مربع ، $F_N = 72 \text{ Km}^2$) .

گرچه میزان ماده ردیاب به کاررفته در هر منطقه با نظر محقق و با توجه به وضعیت کارست آن، تعیین و اعلان می‌شود، مع‌هذا مقدار آن را اغلب به کمک رابطه زیر به دست می‌آورند:

$$A = K \cdot Q \cdot L \text{ [g]}$$

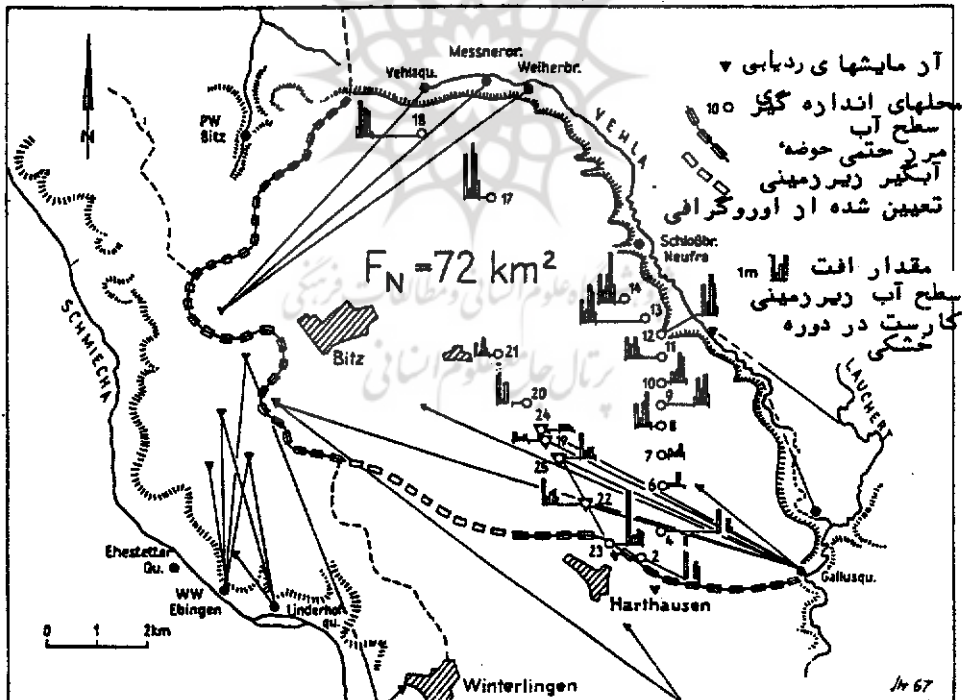
$$Q = \text{دبی چشمه یا چاه (cm}^3\text{/se)}$$

$$L = \text{فاصله بین محل تزریق و محل ظهور (cm)}$$

$$K = \text{ضریب (برای اورانین } 2,5 \cdot 10^{-9} \text{ و برای فوکسین } 5 \cdot 10^8 \text{)}$$

مثال اگر مقدار $Q = 300000 \text{ cm}^3\text{/se}$ و $L = 800000 \text{ cm}$ باشد مقدار

موردنیاز برای اورانین $A = 600 \text{ g}$ می‌باشد.

شکل شماره ۵- حوضه آبگیر دهانه چشمه آب شرب شهر بیتز (Bitz) (اقتباس از اشتراي له، ۱۹۷۰)

محاسبه نفوذپذیری سازندهای سخت کربناته* و برآورد حجم مخزن پس از مقدمه‌ای کوتاه و معرفی اجمالی نکات مهم و اساسی در مطالعات کارست هیدروژئولوژی، ذیلاً به روشهای معمول در تعیین نفوذپذیری و ضرایب هیدرودینامیکی، اشاره می‌شود.

تاکنون روش مشخص و معینی از آزمایشهای پمپاژ که خاص مناطق آهکی باشد و بتوان آنرا برای تمام مناطق آهکی عمومیت داد، از سوی هیچ کس ارائه نشده است. دلیل این امر نامشخص بودن سیستمهای کارست و ناهمسانی شدید محیطهاست. مع‌هذا بعضی از محققان برای برآورد حجم مخزن و تعیین پتانسیل آبی سفره‌ها در سازندهای سخت کربناته و گاه غیر کربناته، روشهایی بکار بسته و پیشنهاد کرده‌اند که ذیلاً معرفی می‌شوند:

۱- روشی که از سال ۱۹۰۵ تاکنون مورد استفاده قرار می‌گیرد، و بارها در متون آمده است، روش مایه^۱ می‌باشد. مایه نشان داد که بیشتر هیدروگرافهای در حال نقصان (فروکش) از یک روندنمایی پیروی می‌کنند که بصورت زیر نشان داده می‌شود:

$$Q_t = Q_0 \cdot e^{-\alpha t}$$

در این رابطه :

Q_t = دبی پس از گذشت زمان t (روز) از ابتدای اندازه‌گیری که چشمه دارای حداکثر دبی (Q_0) در زمان t_0 می‌باشد.

$$Q_0 = \text{دبی ما کریم در زمان } t_0$$

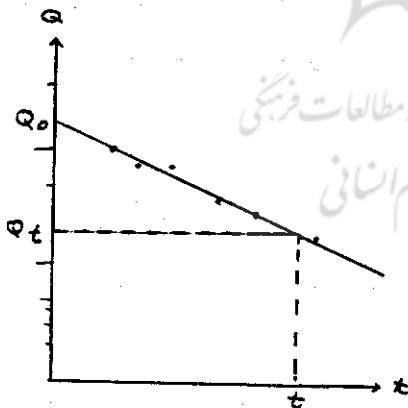
$$e = \text{پایه لگاریتم نپرین (۲/۷۱۸)}$$

* لازم به‌تذکر است که بعضی از روشهای ارائه‌شده برای محاسبه نفوذپذیری سازندهای سخت غیر کربناته نیز بکار می‌رود که در متن توضیح داده شد.

α = ضریب منحنی فروکش کردن دبی

در مابین پارامترهای مزبور، تعیین مقدار α با دشواری همراه است. در این مورد راه حلی توسط ریشر^۷ و لیلیش^۸ در صفحه بعد ارائه شده است. روی یک برگ کاغذ نیمه لگاریتمی، محور X را به زمان (t) و محور Y (لگاریتمی) را به دبی (Q) اختصاص می‌دهیم. با قراردادن مقادیر دبی چشمه در دستگاه مختصات در رابطه با زمان، تعدادی نقاط بدست می‌آید (شکل زیر ۶). با گذراندن خط راست از میان نقاط مزبور و ادامه دادن آن تا محور Q، نقطه‌ای به نام Q_0 بدست می‌آید. بعلاوه از روی گراف می‌توان مقدار Q_t را در زمان t بدست آورد. با قراردادن مقادیر مزبور در رابطه زیر، α محاسبه می‌شود.

$$\alpha = \frac{\lg Q_0 - \lg Q_t}{t \cdot \lg e} = \frac{\lg Q_0 - \lg Q_t}{0.4343 \cdot t}$$

شکل ۶- دیاگرام $Q(t)$

برای تعیین مقدار α

مقدار آبی که می‌تواند در مدت زمان مشخص از چشمه خارج شود (Q_s)

7- Richter

8- Lillich

از رابطه زیر قابل محاسبه است .

$$Q_s = \frac{Q_o}{\alpha}$$

در رابطه مزبور :

Q_s = حجم آبی که می تواند در مدت زمان مشخص از چشمه خارج شود.

Q_o = دبی ماکزیمم (دبی در آغاز اندازه گیری)

α = ضریب منحنی فروکش کردن دبی

چنانچه شکل هندسی لایه آبدار یا به عبارت دیگر ابعاد آکیفر معلوم باشد ، می توان مقدار درصد فضاهای خالی مفید یا ضریب ذخیره را از رابطه زیر محاسبه کرد :

$$V_{ki} = \frac{Q_s \cdot 100}{V_e}$$

در رابطه مزبور :

V_{ki} = ضریب ذخیره (فضاهای خالی مفید درز و شکاف)

V_e = حجم آکیفر (آن بخش از آکیفر که از آب خالی شده است)

Q_s = حجم آبی که می تواند در مدت زمان مشخص از چشمه خارج شود.

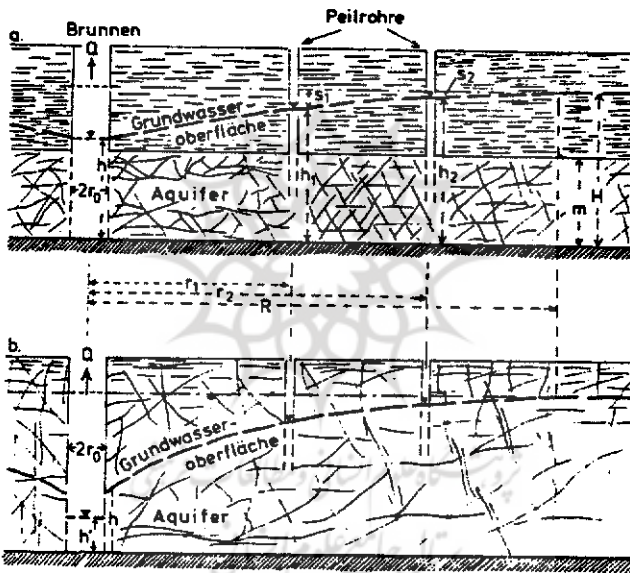
۲ - در صورتی که آکیفر تحت مطالعه عمدتاً دارای درز و شکاف باشد و پراکندگی این درز و شکافها طوری باشد که بتوان آنرا معادل آکیفر رسوبات سخت نشده یا آبرفتی در نظر گرفت ، در آن صورت در مورد آنها بکار بردن روشهای معمول پمپاژ در سفره های آبرفتی جایز است . دیگر این که اگر در سازند سخت غیر کربناته وضعیت درز و شکاف مانند آنچه که گفته شد باشد ، باز هم می توان از روشهای معمول استفاده کرد .

روشهای پمپاژی که در رسوبات آبرفتی انجام می شود و وسایلی که در این مورد نیاز هستند ، برای هیدرولوژیستها و هیدروژئولوژیستها و کارشناسان وزارت نیرو (واحد آب) ، شناخته شده است و نیازی به توضیح ندارد ،

مع هذا جهت یادآوری به جنبه تئوریک آن به اختصار اشاره خواهد شد :

– آزمایش پمپاژ در شرایط ماندگار

اولین کوششهایی که در مورد عملکرد پمپاژ از دیدگاه ریاضی بعمل آمده، برمی گردند به دوپوئی^۹. شرط آن رسیدن به یک حالت تقریباً تعادل سطح آب در درون چاههای مشاهده ای با برداشت ثابت در چاه پمپاژی باشد. (شکل شماره ۷).

شکل ۷- انجام آزمایشهای پمپاژ در سازند سخت درز و شکافتار تقریباً «ایزوتروپ»

b در سفره آزاد، a در سفره تحت فشار

طبق نظر دوپوئی، در سفره های آزاد رابطه زیر برقرار است:

$$Q = \pi \cdot k_f \frac{H^2 - h^2}{\ln \frac{R}{r}} ; k_f = \frac{Q \cdot \ln \frac{R}{r}}{\pi \cdot (H^2 - h^2)}$$

و برای سفره های تحت فشار معادله زیر صادق است.

$$Q = 2 \cdot m \cdot \pi \cdot k_f \frac{H-h}{\ln \frac{R}{r}} ; k_f = \frac{Q \cdot \ln \frac{R}{r}}{2m \cdot \pi \cdot (H-h)}$$

از آنجا که بدست آوردن R با مشکلاتی همراه است ، لذا بجای يك چاه مشاهده‌ای ، دو حلقه در نزد يك چاه پمپاژ حفر می کنند و در نتیجه رابطه دوپوئی بصورت ساده تری در می آید .

$$Q = \pi \cdot k_f \frac{h_2^2 - h_1^2}{\ln \frac{r_2}{r_1}} ; k_f = \frac{Q \cdot \ln \frac{r_2}{r_1}}{(h_2^2 - h_1^2)}$$

برای سفره‌های تحت فشار رابطه مزبور بصورت زیر است :

$$Q \cdot 2 \cdot m \cdot \pi \cdot k_f \frac{h_2 - h_1}{\ln \frac{r_2}{r_1}} ; k_f = \frac{Q \cdot \ln \frac{r_2}{r_1}}{2m \cdot \pi (h_2 - h_1)}$$

اگر همان گونه که تیم^{۱۰} و ویدرهلد^{۱۱} انجام داده‌اند ، بجای $h_2^2 - h_1^2 \approx 2m \cdot (h_2 - h_1) \Delta_s$ قرار دهیم ، در آن صورت $h_1 + h_2 \approx 2m$

$$Q = \frac{\pi \cdot k_f}{\ln \frac{r_2}{r_1}} \cdot 2m \cdot \Delta_s$$

با قراردادن S - S₁ بجای Δ_s و r₁ و r و به جای فواصل مربوط ، خواهیم داشت .

$$s = [s_1 - \frac{Q}{2\pi \cdot k_f \cdot m} \ln r_1] + \frac{Q}{2\pi \cdot k_f \cdot m} \ln r$$

اگر به جای لگاریتم نپرین ، لگاریتم معمولی (در پایه ده) را بکار بریم $(\ln a = 2,30261ga)$ حاصل $\frac{2,3026}{2\pi}$ می شود ۰/۳۶۶۵ و با قراردادن آن در فرمول زیر ، حاصل می شود :

$$s = [s_1 - 0,3665 \frac{Q}{k_f \cdot m} \lg r_1] + 0,3665 \cdot \frac{Q}{k_f \cdot m} \lg r$$

از این رابطه برای محاسبه قابلیت انتقال T و ضریب قابلیت نفوذ (kf) استفاده می کنند. به این صورت که روی یک برگ کاغذ نیمه لگاریتمی (محور x لگاریتمی) مقدار افت هر چاه مشاهده ای را با فاصله r آن معین می کنند. از این نقاط سرانجام خطی بصورت شکل شماره ۸ عبور می دهند. شیب این خط $\frac{Q}{kf \cdot m} = 0,3665$ است. برای تعیین شیب مزبور از دو نقطه روی خط که در فاصله یک سیکل لگاریتمی r^* و r^{**} واقعند، استفاده می شود و در این فاصله افت سطح آب S^* و S^{**} ($S^{**} < S^*$) را می خوانند، در نتیجه:

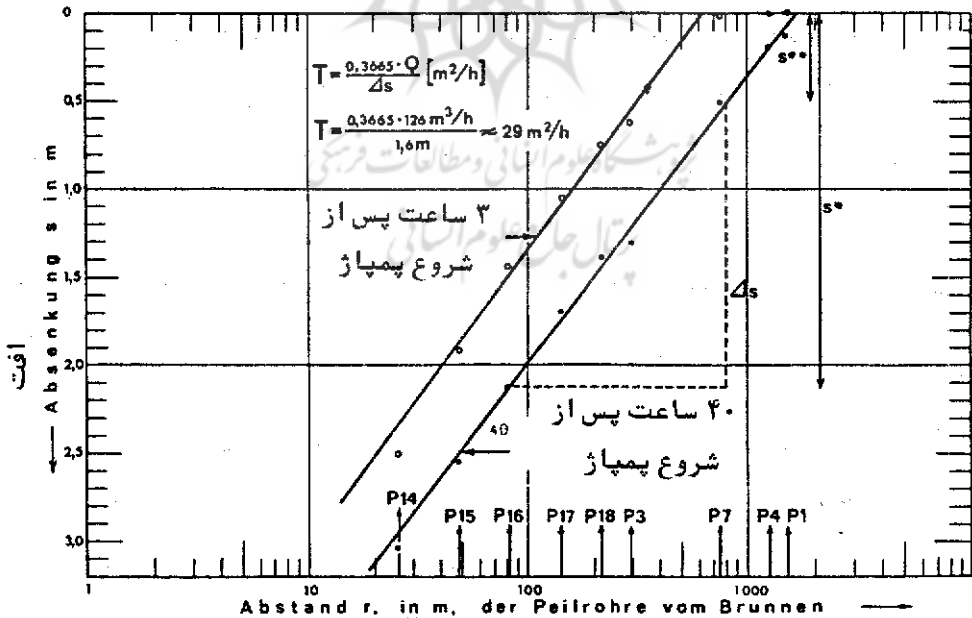
$$S^* - S^{**} = 0,3665 \frac{Q}{kf \cdot m}$$

$$T = k_f \cdot m = \frac{0,3665 \cdot Q}{S^* - S^{**}} = \frac{0,3665 \cdot Q}{\Delta S}$$

و یا

$$T = \frac{0,3665 \cdot Q}{\Delta S}$$

$$kf = \frac{T}{m}$$

فاصله ۳ به متر از چاههای مشاهده ای

شکل ۸- دیاگرام $S(r)$ یک آزمایش پمپاژ $P_1 \dots P_{18}$ چاههای مشاهده ای

مثال ، باتوجه بشکل (شماره ۸) داریم :

$$126 \text{ m}^3/\text{h} = Q$$

$$m = \text{ضخامت آکیفر } 17\text{m}$$

$$1,6 \text{ m} = S^* - S^{**}$$

$$80 \text{ m} = r^*$$

$$800 \text{ m} = r^{**}$$

$$\text{در نتیجه } T \approx 29 \text{ m}^2/\text{h} \text{ و } kf \approx 5.10^{-4} \text{ m/se}$$

- آزمایش پمپاژ در شرایط غیرماندگار
درحین پمپاژ با برداشت ثابت ، اگر شرایط ماندگار بوجود نیامد ،
می توان از روابط تایس^{۱۲} استفاده کرد .

$$S(r, t) = \frac{Q}{4 \pi \cdot kf \cdot m} W\left(\frac{r^2 \cdot s}{4kf \cdot m \cdot t}\right)$$

اگر $\frac{r^2 \cdot s}{4kf \cdot m \cdot t}$ را مساوی u قرار دهیم ، خواهیم داشت :

$$S(r, t) = \frac{Q}{4 \pi \cdot kf \cdot m} W(u) \quad \left(\frac{r^2 \cdot s}{4kf \cdot m \cdot t} = u\right)$$

مقدار تابع $W(u)$ از منحنی تیپ تایس بدست می آید .
زاكوب^{۱۳} رابطه تایس را ساده کرد و در آن از لگاریتم معمولی استفاده
کرد .

$$S = \frac{2,30 \cdot Q}{4 \pi \cdot T} 1g \frac{2,25 \cdot T \cdot t}{r^2 \cdot S}$$

با حل معادله مزبور T و S را می توان محاسبه کرد .

$$T = \frac{0,3665 \cdot Q}{2 \pi \cdot \Delta_s}$$

$$S = 2,25 \cdot T \left(\frac{t_0}{r_2} \right)$$

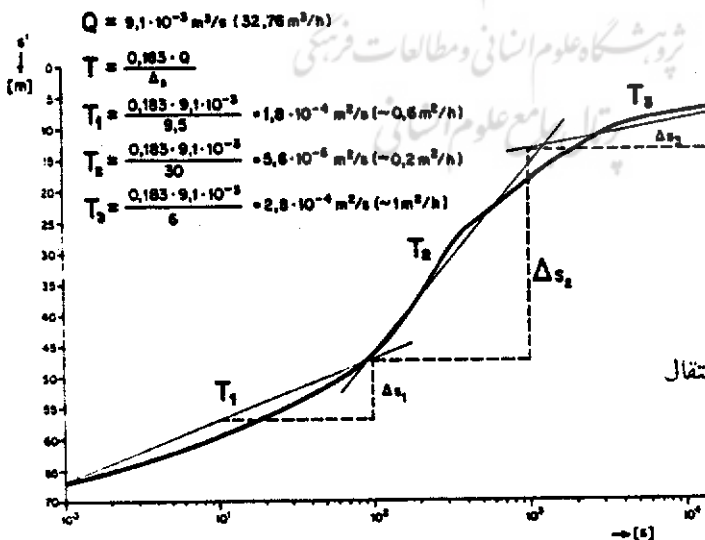
در رابطه فوق

$S =$ ضریب ذخیره

$\Delta_s =$ افت در دو نقطه از یک سیکل لگاریتمی

$T =$ قابلیت انتقال

۳ - هولتینگ^{۱۴} (۱۹۷۹) در کتاب خود برای برآورد میزان قابلیت انتقال سفره در سازندهای سخت، از منحنی برگشت استفاده می‌کند. شکل ۹ که منحنی برگشت یک حلقه چاه را نشان می‌دهد، به بخشهای مختلف تقسیم و برای هر بخش قابلیت انتقال محاسبه شده است. منحنی مزبور با اندازه‌گیری برگشت سطح آب در چاه، بصورت تابعی از زمان روی یک برگ کاغذ نیمه‌لگاریتمی رسم شده است. بعلاوه از روی منحنی می‌توان با توجه به تفاوتی که در روند صعودی منحنی دیده می‌شود، به وضعیت نفوذ

شکل ۹ - محاسبه قابلیت انتقال براساس منحنی برگشت .

پذیری لایه‌ها پی برد، زیرا شیب زیاد دال بر نفوذپذیری کم و شیب ملایم مؤید نفوذپذیری خوب لایه‌هاست.

پس از محاسبه قابلیت انتقال T می‌توان با استفاده از رابطه $k_f = \frac{T}{m}$ میزان قابلیت نفوذ هر لایه (در صورتی که بتوان ضخامت آنرا تعیین کرد) را محاسبه کرد.

۴ - آزمایش پمپاژ با آب ردیابی شده

در یک منطقه آهک و دولومیتی (کرتاسه) در کشور اسرائیل چاهی بمنظور استحصال آب شرب حفر شد و مورد آزمایش قرار گرفت. مقدار نفوذپذیری مؤثر در این سازندها توسط هالوی و نی‌یر^{۱۵} با استفاده از روش مزبور تعیین شده است.

در این آزمایش از دو حلقه چاه که در فاصله r از یکدیگر قرار دارند استفاده می‌شود، یکی بعنوان چاه تزریق و دیگری بعنوان چاه پمپاژ. اگر حجم آبی که تا رسیدن ماده ردیاب به چاه پمپاژ، بهره‌برداری می‌شود و b ضخامت آکیفر را در رابطه زیر قرار دهیم، نفوذپذیری مؤثر بدست می‌آید.

$$S = \frac{V_p}{r^2 \cdot \pi \cdot b}$$

$$S = \text{نفوذپذیری مؤثر}$$

$$V_p = \text{حجم آب خارج شده}$$

$$b = \text{ضخامت آکیفر}$$

$$r = \text{فاصله بین دو چاه}$$

۵ - آزمایش با لوله‌های نوک باز (Open - End - Test)

اغلب برای تعیین ضریب نفوذپذیری (k_f) از این روش و روش پاکر (Packer) استفاده می‌کنند. انجام این روش و مقایسه آنها با روشهای دیگر مفید است، بویژه در شرایطی که درز و شکافها، عمدگی دارند. در روش مزبور که در چاههای بدون لوله جدار انجام می‌شود، چاه باید تا عمق سفره حفاری شده باشد. از سوی دیگر باید شعاع r دهانه چاه برآتب کوچکتر از ارتفاع ستون آب در چاه باشد. با ریختن مقدار معینی آب در چاه، ستون آب به اندازه h بالا می‌آید و با استفاده از رابطه زیر می‌توان مقدار نفوذپذیری مؤثر سنگ را محاسبه کرد:

$$k_f = \frac{Q}{5,5 \cdot r \cdot h} \quad [m/se]$$

مثال:

اگر Q برابر ۵ لیتر در ثانیه یا $0,005$ متر مکعب در ثانیه و r مساوی 300 میلیمتر و h برابر 2 متر باشد، مقدار k_f برابر خواهد بود با

$$k_f = \frac{0,005}{5,5 \cdot 0,3 \cdot 2} = 1,5 \cdot 10^{-3} \quad m/se$$

۶ - آزمایش پاکر (Packer tests)

این روش را در چاهی بکار می‌برند که تا زیر سطح ایستابی لوله گذاری شده باشد. در داخل لوله جدار، لوله‌ای با قطر کمتر قرار می‌دهند و بین دو لوله را محکم می‌کنند (شکل شماره ۱۰). در داخل لوله باریک مقدار معینی آب (Q m^3/se) می‌ریزند. در نتیجه سطح آب بالا می‌آید و از رابطه صفحه بعد مقدار k_f را محاسبه می‌کنند:

$$k_f = 0,3665 \cdot \frac{Q}{L \cdot h} \lg \frac{L}{r} \quad [m/se]$$

در رابطه فوق :

L = قسمتی از چاه که بدون لوله است (متر)

h = ارتفاع سطح آب پس از ریختن آب در لوله (متر)

r = شعاع لوله داخلی (میلی متر)

رابطه فوق هنگامی صادق است که $L \gg 10$ متر باشد

مثال :

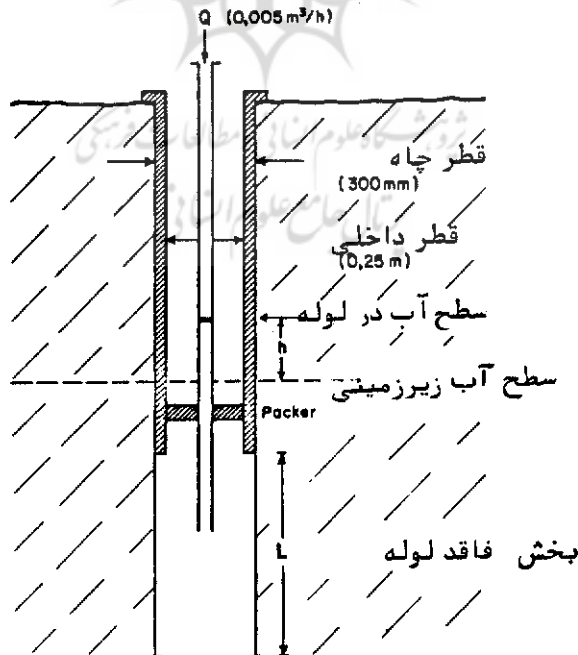
$Q = 0.005$ متر مکعب در ثانیه

$L = 8$ متر

$h = 2$ متر

$r = 0.25$ متر

$$k_f = 0,3665 \frac{0,005}{8.2} \cdot 1g \frac{8}{0,25} = 1,7 \cdot 10^{-4} \text{ m/se}$$

شکل ۱۰- تعیین قابلیت نفوذ (KF) با آزمایش پاکر.

۷- در پمپاژهایی که در شرایط غیرماندگار در سازند سخت صورت می‌گیرد، می‌توان مقداری آب در مدتی کوتاه از چاه پمپاژ کرد و سپس فوراً بالا آمدن سطح آب در چاه را اندازه گرفت (برگشت). و با این که مقداری آب وارد چاه کرد و پایین رفتن سطح آب را اندازه گرفت و با استفاده از رابطه زیر مقدار (k_f) را محاسبه کرد:

$$k_f = \frac{r^2}{2 \cdot L \cdot (t_2 - t_1)} \cdot 5,3 \lg \left(\frac{L}{r} \right) \cdot \lg \left(\frac{h_1}{h_2} \right)$$

رابطه فوق‌الذکر وقتی صادق است که $\frac{L}{r} > 8$ باشد.

در رابطه فوق:

L = ضخامت سفره (فیلتر)

r = شعاع چاه

h_1 = افت سطح آب تا زیر سطح ایستایی در زمان t_1

h_2 = افت سطح آب در زمان t_2

مثال:

$L = 8$ متر

$r = 0,3$ متر

$t_2 - t_1 = 180$ ثانیه (۳ دقیقه)

$h_1 = 9$ متر

$h_2 = 6,5$ متر

$$k_f = \frac{(0,3)^2}{2 \cdot 8 \cdot 180} \cdot 5,3 \lg \frac{8}{0,3} \cdot \lg \frac{9}{6,5} = 3,3 \cdot 10^{-5} \text{ m/se}$$

ماروتس^{۱۶} در سال ۱۹۶۸ طی آزمایشهایی که در خصوص تعیین رابطه

بین ضریب قابلیت نفوذ (k_f) و تخلخل مفید انجام داد، به رابطه زیر دست یافت:

$$P = 0,462 + 0,045 \ln k_f$$

$$P = \text{تخلخل مفید}$$

$$k_f = \text{ضریب قابلیت نفوذ (متر در ثانیه)}$$

$$\text{مثال: } 9,0 \cdot 10^{-5} \text{ m/se} = k_f \quad (\ln 9,0 \cdot 10^{-5} = 9,316)$$

$$P = 0,462 + 0,045 \cdot (-9,316) = 0,043 \text{ (4,3 درصد)}$$

باتوجه به این که در سفره‌های (آکیفر) آزاد مقدار تخلخل مفید معادل ضریب ذخیره است، لذا باتوجه به رابطه ماروتس و میزان قابلیت نفوذ که از آزمایشهای پمپاژ حاصل می‌شود، می‌توان میزان تخلخل مفید یا ضریب ذخیره را تعیین کرد. مشروط بر آن که فضاهاى خالی مفید در سازند سخت عمدتاً از درز و شکاف تشکیل شده باشد و از نظر تراکم و پراکندگی معادل فضاهاى خالی مفید یا تخلخل در سفره‌های آبرفتی بوده باشد.

میلانویچ^{۱۷} در کتاب کارست هیدروژئولوژی صفحه ۳۳۶ تحت عنوان تعیین حجم آکیفر کارست می‌نویسد: «حجم آب داخل آکیفر در نقاط مختلف آن و در زمانهای مختلف بطور مرتب در تغییر است. در جزء زمانی dt تغییرات حجم برابر dv است که بستگی به رابطه بین آب ورودی به آکیفر و آب خروجی از آن دارد. به عبارت دیگر:

$$(Q_d - Q_i) dt = dv$$

در این فرمول

$$Q_d = \text{جریان ورودی به داخل آکیفر (آب تغذیه شده)}$$

$$Q_i = \text{جریان خروجی از آکیفر (آب تخلیه شده)}$$

در دوره‌های خشکی که جریان ورودی به آکیفر وجود ندارد، یعنی

در شرایط فروکش جریان، خواهیم داشت :

$$Q_i dt = -dv \quad (1)$$

اگر جریان خروجی از آکیفر را برای دوره زمانی t حساب کنیم $Q_i = Qt$ خواهد بود. با وارد کردن معادله مایه، معادله 1 بصورت زیر درمی آید :

$$Q_0 e^{-\alpha(t-t_0)} dt = -dv \quad (2)$$

با انتگرال گیری از معادله 2 معادله زیر حاصل می شود:

$$\int_{v_t}^0 dv = \int_t^{\infty} Q_0 e^{-\alpha(t-t_0)} dt = 0 - v_t = \frac{1}{\alpha} Q_0 \left[e^{-\alpha(t-t_0)} \right]_t^{\infty}$$

خروجی طولانی مدت آب از آکیفر در مرحله فروکش باعث تخلیه کامل آن می شود، به عبارت دیگر به ازای $t = \infty$ مقدار $v = 0$ است. بنابراین انتگرال فوق بصورت زیر درمی آید :

$$-v_t = \frac{1}{\alpha} Q_0 \left[0 - e^{-\alpha(t-t_0)} \right] \quad \text{یا} \quad (5)$$

$$v_t = \frac{Q}{\alpha} e^{-\alpha(t-t_0)}$$

چون $Q_0 = e^{-\alpha(t-t_0)} = Qt$ است، لذا حجم آکیفر کارست در زمان t برابر است با

$$v_t = \frac{Q_t}{\alpha}$$

از این معادله چنین نتیجه گرفته می شود که ضریب دبی (α) برابر است با

$$\alpha = \frac{Q_t}{v_t}$$

به عبارت دیگر مقدار آن با حجم دینامیک آکیفر (حجمی که در بالای سطح

آب چشمه قرار گرفته است) نسبت عکس دارد .
حجم آکیفر در زمانی که جریان خروجی با دبی Q_0 شروع می‌شود
(t_0) برابر است با:

$$V = \frac{86400 Q_0}{\alpha}$$

که ۸۶۴۰۰ تعداد ثانیه‌های یک روز است . در شرایط پیچیده که مقادیر α
متفاوت است، خواهیم داشت :

$$V_0 = V_0 + V_{02} + V_{03} + \dots + V_{0n}$$

$$V_0 = 86400 \left[\frac{Q_{0n}}{\alpha_1} + \frac{Q_{02}}{\alpha_2} + \frac{Q_{03}}{\alpha_3} + \dots + \frac{Q_{0n}}{\alpha_n} \right]$$

بر حسب متر مکعب هر یک از اجزای این معادله نشان‌دهنده حجم ذخیره آب
به ازای یک نوع مشخصی از تخلخل است .
- قابلیت انتقال و تخلخل مؤثر

دو خاصیت بسیار مهم آکیفرها از نظر هیدرولوژی عبارتند از قابلیت
انتقال (T) و تخلخل مؤثر (S) . در بحث مربوط به آکیفرهای کارست
گفته شد که خصوصیات هیدرولوژیکی آکیفر را نباید فقط با یکی از دو
خاصیت فوق بیان کرد. متمرکز شدن جریان خروجی آکیفر از یک نقطه
این امکان را فراهم می‌سازد که قابلیت انتقال و تخلخل مؤثر را بطور توأم
برای کل آکیفر بتوان تحلیل کرد. برای این منظور لازم است حداقل یک
پیزومتر را در آکیفر حفر (نصب) کرد تا بتوان نوسانات سطح آب را
اندازه گیری کرد . البته در شرایط کارستی تجربه نشان داده است که حفر
فقط یک چاه باعث ایجاد اشتباه در محاسبات می‌شود . بنابراین باید چند
پیزومتر را در آکیفر حفر کرد و یکی از آنها را که بهترین نماینده تغییرات
سطح آب در آکیفر است ، انتخاب نمود. گاهی اوقات میانگین تمام

پیزومترها به عنوان نوسانات سطح آب آکیفر انتخاب می شود. برای این منظور لازم است سطح حوضه به دقت اندازه گیری شود. تغییرات سطح آب آکیفر در طی دوره تخلیه در زمان $t = t_0$ از فرمول زیر محاسبه می شود:

$$\Delta h_0 = \frac{V_0}{A} = \frac{86,4 Q_0}{\alpha A}$$

در این رابطه:

Δh_0 = ارتفاع معادل آبی که در طی تخلیه کامل از آکیفر خارج می شود (میلیمتر).

V_0 = که برابر $\frac{Q_0}{\alpha} 86400$ است، برابر است با حجم دینامیک آب موجود در آکیفر (متر مکعب).

86400 = تعداد ثانیه های یک روز (se)

Q_0 = دبی خروجی در زمان t_0 (متر مکعب در ثانیه)

α = ضریب منحنی فروکش کردن دبی

A = سطح حوضه آبخیز آکیفر. در اینجا فرض شده است که سطح

حوضه آبخیز و سطح آکیفر برابر باشند (کیلومتر مربع).

$86/4$ = مقدار ساده شده 86400 با توجه به واحدهای h_0 (میلیمتر).

Q_0 = (متر مکعب در ثانیه) و A (کیلومتر مربع).

به ازاء $t \neq t_0$

$$\Delta h_t = \frac{V_t}{A} = \frac{86,4 Q_t}{\alpha A}$$

اختلاف ($\Delta h_0 - \Delta h_t$) بین مقدار (h_0) یا ارتفاع معادل آب داخل آکیفر

در شروع و (h_t) یا سطح آب آکیفر در خاتمه عمل تخلیه را، که نشانگر

تغییرات سطح آب موجود در آکیفر است با ΔR نشان می دهیم.

نکاتی چند پیرامون ... ۱۵۳

$$\Delta R = \Delta h_o - \Delta h_t \quad (\text{mm}) \quad (11)$$

$$\Delta R = \frac{86,4 (Q_o - Q_t)}{\alpha A}$$

که Q_t = دبی چشمه در انتهای دوره تخلیه (مترمکعب در ثانیه)

t = تعداد روز هائیکه تخلیه صورت می پذیرد.

دبی يك چشمه کارستی را می توان مشابه آزمایش پمپاژ با دبی متغییر دانست که در آن ΔH کاهش غیرماندگار جریان آب در طی دوره تخلیه است.

بهترین معادله ای که از نظر ریاضی می توان این نوع جریان را با آن نشان داد عبارت است از:

$$y = a (\lg b + \lg t)$$

که تاییس^{۱۸} در سال ۱۹۳۵ آن را توصیف کرده است. هر چند این معادله مربوط به جریان غیرماندگار و شعاعی آب در يك محیط متخلخل با وسعت نامحدود و قابلیت انتقال ثابت است، ولی افراد زیادی این فرمول را برای آکیفرهای کارست نیز بکار برده اند که بصورت زیر خواهد بود:

$$\Delta H = \frac{0,183 Q}{T} \left(\log \frac{2,25 T}{x^2 S} + \lg t \right)$$

در رابطه مزبور:

ΔH = افت سطح آب آکیفر (متر) در چاه گمانه یا آزمایشی نسبت

به زمانهای مختلف t

Q = دبی چشمه (مترمکعب در ثانیه)

x = فاصله بین مظهر چشمه تا چاه گمانه (متر)

t = زمان درموقع اندازه گیری دبی

T = قابلیت انتقال آکیفر کارست (متر مربع در ثانیه)

s = تخلخل مفید (درصد)

اگر در يك دستگاه محور مختصات نیمه لگاریتمی ، روی محور افقی

مقادیر t و روی محور عمودی ΔH را بیاوریم ، معادله فوق بصورت يك خط درمی آید .

ضریب ثابت

$$\frac{0,183 Q}{T} = \frac{\partial(\Delta H)}{\partial(\lg t)} \quad \text{و} \quad a = 0,183 \frac{Q}{T}$$

را برای تابع خطی ΔH نسبت به زمان t در سیستم مختصات نیمه لگاریتمی ضریب مربوط به جهت گویند .

– قابلیت انتقال (T) :

قابلیت انتقال از رابطه زیر محاسبه می شود

$$T = \frac{0,183 Q_a}{C} \quad m^2/se$$

که Q_a = میانگین دبی برای آن قسمت از منحنی فروکش (نقصان

هیدروگراف) که با ضریب دبی α (متر مکعب در ثانیه) مشخص می شود.

C = برابر است با ΔH منهای دوره ای که برای آن $\lg t = 1(m)$ می باشد.

$$C = \frac{\Delta R}{\lg t_2 - \lg t_1} = \frac{\Delta R_2 - \Delta R_1}{\lg t_2 - \lg t_1} \quad (m)$$

که ΔR = تغییرات ذخیره دینامیک آکیفر کارست که بر حسب میلی متر

بار پیزومتری توصیف می شود .

t = دوره زمانی که در آن تغییرات ΔR صورت می گیرد .

– تخلخل مفید (s) :

$$S = \frac{2,25 T t_0}{x^2} (\%)$$

تخلخل مفید* عبارت است از $t_0 =$ زمان، درهنگامی که $\Delta H = 0$ است یا حجم آب آکیفر در شرایطی که $\Delta H = 0$ و یا $\Delta R = 0$ باشد. تخلخل مفید را از رابطه زیر می‌توان محاسبه کرد.

$$S = \frac{\Delta R}{\Delta H} \cdot 100 \text{ (درصد)}$$

یعنی نسبت تغییرات ذخیره آکیفر (ΔR) در دوره‌ای که آب آکیفر کاهش می‌یابد به تغییرات ΔH . باید در نظر داشت که برای آبراهه‌های کارستی اندازه‌گیری تغییرات سطح آب آکیفر بسیار مشکل است. لذا در آکیفرهای کارست نوع دینامیک مقادیر تقریبی حداکثر و حداقل سطح آب را در محاسبات بکار می‌برند. در هر حال هم حداکثر و هم حداقل سطح آب باید از آمار موجود تخمین زده شود.

از فرمول زیر نیز می‌توان مقدار درصد تخلخل مفید را محاسبه کرد:

$$S = \frac{V_w}{V_R} \cdot 100$$

که $V_w =$ حجم آبی که از آکیفر خارج می‌شود.

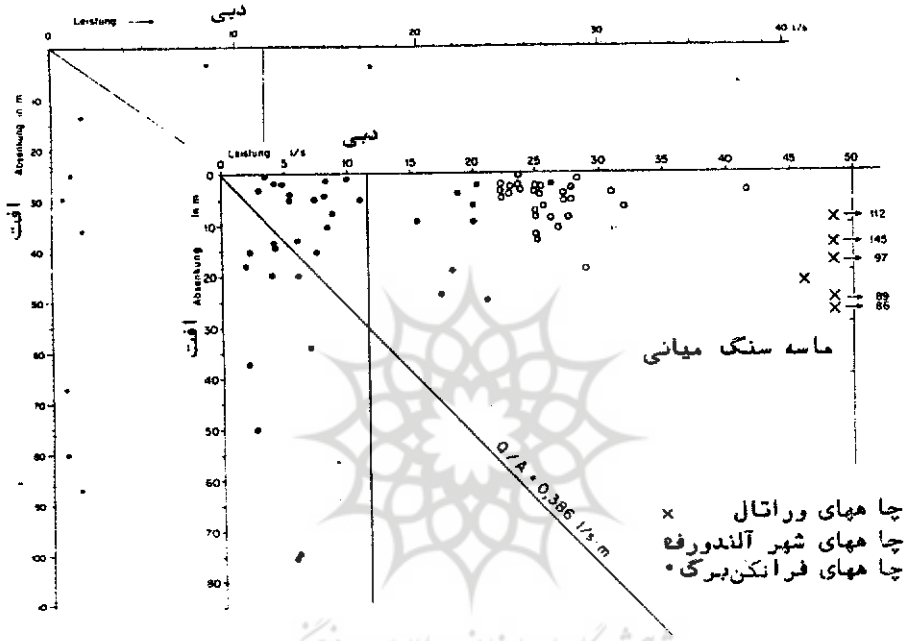
$V_R =$ حجم سنگ که آب از آن خارج می‌شود (حجم آکیفر).

۹ - از جمله امکان دیگری که در مورد کسب اطلاع از وضعیت چاه در سازند سخت وجود دارد، تعیین رابطه بین قدرت آبدهی وافت سطح آب در چاه است. معمولاً پس از هر آزمایش پمپاژ می‌توان این رابطه را بدست آورد. با اینکار می‌توان چاههای حفر شده در سازند سخت را از نظر آبدهی با یکدیگر مقایسه کرد و چاههایی را که مناسب تشخیص داده شدند مورد

* - منظور تخلخل درزی یا درز و شکاف مفید در سازند سخت می‌باشد - م.

بهره برداری قرار داد. شکل شماره ۱۱ نمونه‌ای از آن را نشان می‌دهد. به‌منظور دستیابی به مقادیر عددی رابطه زیر را بکار می‌برند:

$$Lq = \frac{QB_r}{A}$$

شکل ۱۱- رابطه دبی ویژه - افت در چاه‌های حفر شده در کوه‌های شیستی راین، سمت چپ بالا مربوط به سازندهای سخت شیستی و راست پائین ماسه سنگ‌های میانی (اقتباس از هولتینگ، ۱۹۷۹).

در رابطه مزبور:

$lq =$ دبی ویژه (قدرت آبدهی چاه)

$QB_r =$ دبی متوسط چاه (لیتر در ثانیه)

$A =$ افت سطح آب در چاه (متر)

مقدار دبی ویژه تنها در چاه‌های حفر شده در سفره‌های تحت فشار، ثابت است، چون فقط در این مورد منحنی افت خطی است. در آکیفرهای

آزاد، بسته به مقدار برداشت و افت، می‌تواند مقادیر مختلفی داشته باشد. از آنجا که آزمایشهای پمپاژ اغلب تا افت نهایی پیش می‌رود، در نتیجه دبی ویژه چاهها در سنگهای مختلف با یکدیگر تفاوت دارند. با توجه به این تفاوتها و با توجه به ملاحظات عمومی منطقه، می‌توان زمینه‌ای برای مقایسه بدست آورد (هولتینگ و تیوز^{۱۹}، ۱۹۷۶).

استفاده دیگری که از منحنی دبی ویژه - افت می‌شود این است که می‌توان بر اساس آن در مورد اقتصادی بودن و یا نبودن چاه اظهار نظر نمود. اگر برای مثال یک حلقه چاه بهره‌برداری، دارای ۱۰۰۰ متر مکعب در روز یا ۱۱/۵۷ لیتر در ثانیه دبی و حداکثر ۳۰ متر افت باشد، دبی ویژه آن برابر $R/x = \frac{11,57}{30} = 0,386$ خواهد بود. حال چاههایی که دبی ویژه آنها کمتر از این مقدار باشد، از نظر بهره‌برداری اقتصادی نیستند و تنها چاههایی که دبی ویژه آنها از این مقدار بیشتر است، مقرون به صرفه هستند (مراجعه شود به شکل شماره ۱۱).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی
منابع

- Boegli. A. (1965): The role of corrosion by Mixedwater in cave forming.
- Halevy. E, Nir. A. (1958): Use of radioisotops in studies of groundwater flow, Geneve.
- Hoelting. B. (1979): Ein. in d. ali. U. angewandte Hydrogeologie (stuttgart).
- Jacob. C. E. (1950): Flow of groundwater in engineering hydraulic. Wiley.
- Maillet. E. (1905): Mecanique et physique duglobe, Paris.
- Marotz. G. (1968): Technische Grundlagen einer Wasserspeicherung im natuerlichen

untergrund - Hamburg.

Milanovic, P. T. (1981): Karsthydrogeology. Translated by J. J. Buhac, P. E. Water Resources publications P. O. Box 2841. littleton, Colorado 80161, U. S. A.

Prandt. L. (1969): Fuhrer durch die stromungslehre, vieweg.

Richter. W und W. Lillich, (1975): Abriss der Hydrogeologie, stuttgart.

Simeoni. G. P. (1973): Etude de la region alimentaire de la nappede la plaine du Bodeli, Neuchatel.

Strayle. G. (1970): Karsthydrologische untersuchungen auf der Ebiger Alb.

Theis. C. V. (1935): The relation between the lowering of the Pizometric surface and the rate and duration of a well using groundwater storage. Trans. Amer. geophys. Union 16.

Thiem. G. (1906): Hydrogeologische Methoden, Leipzig.

Weidenbach. F. (1954): Uber unige Wasserbohrungen im Jura, stuttgart.

Wiederhold. W. (1965): Theorie und Praxis des hydrologischen pumoversuches, Munchen.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی